

TREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 27 JANUARI

Läsning

2 Sam 5:1–7, 10

Alla Israels stammar kom till David i Hebron och sade så: »Vi är ju kött och ben av dig. Redan för länge sedan, då Saul ännu var kung över oss, var det du som var ledare och anförare för Israel. Och till dig har Herren sagt: Du skall vara en herde för mitt folk Israel, ja, du skall vara en furste över Israel.« När så alla de äldste i Israel kom till kungen i Hebron, slöt kung David ett förbund med dem där i Hebron inför Herren. Och sedan smorde de David till kung över Israel. David var trettio år gammal, när han blev kung, och han regerade i fyrtio år. I Hebron regerade han över Juda i sju år och sex månader, och i Jerusalem regerade han i trettiotre år över hela Israel och Juda.

Och kungen drog med sina män till Jerusalem mot jebuséerna, som bodde där i landet. De sade då till David: »Hit in kommer du inte. Blinda och halta skall driva bort dig, de menar att 'David inte skall komma hit in.'« Men David intog likväl Sions borg, det är Davids stad. Och David blev allt mäktigare och mäktigare, och Herren, härskarornas Gud, var med honom.

Responsoriepsalm

Ps 89:20–22, 25–26 (R. 25a)

R. Min trofasthet och min nåd skall vara med honom.

Herre, du sade en gång i en syn till dina fromma:

»Jag har lagt hjälp i en hjältes hand,
jag har upphöjt en yngling ur folket. R.

Jag har funnit min tjänare David
och smort honom med min heliga olja.
Min hand skall stadigt vara med honom,
och min arm skall styrka honom. R.

Min trofasthet och min nåd skall vara med honom,
och i mitt namn skall hans horn bli upphöjt.
Jag skall lägga havet under hans hand
och strömmarna under hans högra hand.« R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Mark 3:22–30

Vid den tiden sade de skrifflärda som hade kommit ner från Jerusalem att Jesus var besatt av Beelsebul och att det var med demonernas furste som han drev ut demonerna. Han kallade dem till sig och talade till dem i liknelser: »Hur kan Satan driva ut Satan? Om ett rike är splittrat kan det riket inte bestå. Om en familj är splittrad kan den familjen inte bestå. Om Satan gör uppror mot sig själv och splittras, kan han inte bestå – det är slutet för honom. Ingen kan gå in och plundra en stark man på vad han äger, om han inte först binder honom; sedan kan han plundra hans hus. Sannerligen, människorna skall få förlåtelse för allt, för sina synder och för sina hädelser, hur de än hädar. Men den som hädar den helige Ande får aldrig någonsin förlåtelse utan är skyldig till evig synd.« De hade ju sagt att han hade en oren ande.

TISDAG DEN 28 JANUARI

Läsning

2 Sam 6:12b–15, 17–19

David gick och hämtade Guds ark ur Obed-Edoms hus upp till Davids stad under jubel. Och när de som bar Herrens ark hade gått sex steg framåt, offrade han en tjur och en gödkalv. Självt dansade David med all makt inför Herren, och David var vid tillfället klädd i en linne-efod. Så hämtade David och hela Israel Herrens ark dit upp under jubel och basuners ljud. Sedan de hade fört Herrens ark dit in, ställde de den på dess plats i tältet som David hade slagit upp åt den. Och därefter offrade David brännoffer inför Herren, likaså tackoffer. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herren Sebaots namn. Och åt allt folket, åt var och en i hela skaran av israeliter, både man och kvinna, gav han en kaka bröd, ett stycke kött och en druvkaka. Sedan gick allt folket hem, var och en till sitt.

Responsoriepsalm

Ps 24:7–10 (R. 8a)

R. Vem är ärans konung? Det är Herren.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj er, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid. R.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj dem, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då denne ärans konung?
Det är Herren Sebaot,
han är ärans konung. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Mark 3:31–35

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder. De stannade utanför och skickade bud efter honom. Det satt mycket folk omkring honom och de sade: »Din mor och dina bröder är här utanför och söker dig.« Jesus svarade dem: »Vem är min mor och mina bröder?« Han såg på dem som satt runt omkring honom och sade: »Det här är min mor och mina bröder. Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor.«

ONSDAG DEN 29 JANUARI

Läsning

2 Sam 7:4–17

Herrens ord kom till Natan om natten. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Jag har ju inte bott i något hus, allt från den dag då jag förde Israels barn upp ur Egypten ända till denna dag, utan jag har flyttat omkring i ett tält, i ett tabernakel. Har jag då någonsin, var jag än flyttade omkring med alla Israels barn, talat och sagt så till någon enda av Israels stammar, som jag har förordnat till herde för mitt folk Israel: 'Varför har ni inte byggt mig ett hus av cederträ?'

Och nu skall du säga så till min tjänare David: Så säger Herren Sebaot: Från betesmarken, där du följde fåren, har jag hämtat dig, för att du skulle bli en furste över mitt folk Israel. Och jag har varit med dig på alla dina vägar och utrotat alla dina fiender för dig. Och jag vill göra dig ett namn så stort som de störstas namn på jorden. Jag skall bereda en plats åt mitt folk Israel och plantera det, så att det får bo kvar där utan att vidare bli oroat. Orättfärdiga människor skall inte mer förtrycka det, som det skedde förr i tiden och som det har varit allt från den tid då jag förordnade domare över mitt folk Israel. Och jag skall låta dig få ro för alla dina fiender. Så förkunnar nu Herren för dig, att Herren skall bygga ett hus åt dig. När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för evig tid. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son, så att jag visserligen, om han gör något illa, skall straffa honom med ris, som människor brukar tuktas, och med plågor, sådana som drabbar människors barn. Men min nåd skall inte vika från honom, som jag lät den vika från Saul, vilken jag lät skjuta åt sidan för dig. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Helt i överensstämmelse med dessa ord och med denna syn talade nu Natan till David.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 27–30 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,

med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Ja, jag skall göra honom till den förstfödde,
till den högste bland konungarna på jorden. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast.
Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,
hans tron, så länge himmelen varar. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Mark 4:1-20

Vid den tiden började Jesus undervisa vid sjön igen. Massor av folk samlades kring honom, och därför steg han i en båt och satt i den ute på vattnet, medan folket stod på stranden. Han undervisade dem med många liknelser, och i sin undervisning sade han: »Hör! En man gick ut för att så. När han sådde, föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp, eftersom myllan var tunn. Men när solen steg, sveddes det och vissnade bort, eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det, och det gav ingen skörd. Men en del föll i den goda jorden, det kom upp och växte och gav skörd. Det gav trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt igen.« Och han sade: »Hör, du som har öron att höra med.«

När han blev ensam med de tolv och de andra som var med honom, frågade de honom om liknelserna. Han sade: »Ni har fått veta Guds rikets hemlighet, men för dessa som står utanför är allt bara liknelser, för att *de skall se med sina ögon utan att se och höra med sina öron utan att förstå, så att de inte omvänder sig och får förlåtelse.*«

Och han sade till dem: »Om ni inte förstår denna liknelse, hur skall ni då alls kunna fatta några liknelser? Vad mannen sår är ordet. Vägkanten, det är de hos vilka ordet blir sått men som knappt har hört det förrän Satan kommer och tar bort ordet som har såtts i dem. De som får sådden på de steniga ställena, det är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktiga; blir det sedan lidanden och förföljelser för ordets skull kommer de genast på fall. Hos andra har sådden fallit bland tistlarna. Det är de som hör ordet, men världsliga bekymmer, rikedomens lockelser och alla möjliga begär tränger in och kväver ordet, så att det inte ger någon skörd. Men de som har tagit emot sådden i den goda jorden, det är sådana som hör ordet och tar det till sig och bär frukt trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.«

TORSDAG DEN 30 JANUARI

Läsning

2 Sam 7:18–19, 24–29

När Natan hade talat till kung David gick David in och satte sig ned inför Herrens ansikte och sade: »Vem är jag, Herre, Herre, och vad är mitt hus, eftersom du har låtit mig komma till detta? Och detta har ändå synts dig vara för litet, Herre, Herre. Du har också talat angående din tjänares hus om det som ligger långt fram i tiden. Och om det har du talat på människosätt, Herre, Herre! Och du har berett åt dig ditt folk Israel, dig till ett folk för evig tid, och du, Herre, har blivit deras Gud.

Så uppfyll nu, Herre Gud, för evig tid vad du har sagt om din tjänare och om hans hus. Gör som du har sagt. Då skall ditt namn bli stort till evig tid, så att man skall säga: 'Herren Sebaot är Gud över Israel.' Och så skall din tjänare Davids hus bestå inför dig. Ty du, Herre Sebaot, Israels Gud, har uppenbarat för din tjänare och sagt: 'Jag vill bygga ett hus åt dig.' Därför har din tjänare fått frimodighet att be till dig denna bön.

Och nu, Herre, Herre, du är Gud, och dina ord är sanning. Och då du har lovat din tjänare detta goda, så må du i nåd välsigna din tjänares hus, så att det förblir evinnerligen inför dig. Ja, du, Herre, Herre, har lovat det, och genom din välsignelse skall din tjänares hus bli välsignat evinnerligen.«

Responsoriepsalm

Ps 132:1–5, 11–14 (Luk 1:32b)

R. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron.

Tänk, o Herre, på David,
tänk på allt han fick lida,
han som svor Herren en ed
och gjorde ett löfte åt den Starke i Jakob: R.

»Jag skall inte gå in i min hydda
eller gå till vila på mitt läger,
jag skall inte unna mina ögon sömn
eller mina ögonlock slummer,
förrän jag har funnit en plats åt Herren,
en boning åt den Starke i Jakob.« R.

Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta:

»Konungar av din släkt skall få sitta på din tron.
Om dina söner håller mitt förbund
och håller den lag som jag ger dem,
så skall också deras söner sitta på din tron för evigt. R.

Ty Herren har utkorat Sion,
där vill han ha sin boning.
Detta är den viloplats som jag har utvalt,
här vill jag bo för alltid.« R.

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Mark 4:21–25

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Inte tas lampan fram för att ställas under sädessmåtten eller under bänken. Den sätts på hållaren. Det finns ingenting dolt som inte skall dras fram och ingenting undangömt som inte skall komma till synes. Hör, du som har öron att höra med.«

Och han sade till dem: »Ge akt på det ni hör. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er, och ännu mer skall ni få. Ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.«

FREDAG DEN 31 JANUARI**Läsning**

2 Sam 11:1–4a, 5–10a, 13–17

Följande år, vid den tid då kungarna brukade dra i fält, sände David iväg Joab och med honom sina tjänare och hela Israel. Och de skövlade Ammons barns land och belägrade Rabba, medan David stannade kvar i Jerusalem.

Då hände sig en afton, när David hade stigit upp från sin bädd och gick omkring på kungshusets tak, att han från taket fick se en kvinna som badade. Och kvinnan var mycket vacker att se på. David sände då bud och hörde sig för om kvinnan. Och man sade: »Det är Bat-Seba, Eliams dotter, hetiten Urias hustru.« Då sände David några män med uppdrag att hämta henne. Och hon kom till honom, och han låg hos henne. Men kvinnan blev havande. Hon sände då bud och lät underrätta David om detta och säga: »Jag är havande.«

Då sände David till Joab detta bud: »Sänd till mig hetiten Uria.« Så sände då Joab Uria till David. Och när Uria kom till David, frågade denne om det stod väl till med Joab och med folket och hur kriget gick. Därefter sade David till Uria: »Gå nu ned till ditt hus och tvätta dina fötter.« När då Uria gick ut ur kungens hus, sändes en gåva från kungen efter honom. Men Uria lade sig till vila vid ingången till kungshuset, tillsammans med hans herres alla andra tjänare, och gick inte ned till sitt eget hus.

Detta berättade man för David och sade: »Uria har inte gått ned till sitt hus.« David bjöd in Uria till sig och lät honom äta och dricka med sig och gjorde honom drucken. Men på kvällen gick han ut och lade sig på sin plats tillsammans med sin herres tjänare och gick inte ned till sitt hus.

Följande morgon skrev David ett brev till Joab och sände det med Uria. I brevet skrev han så: »Ställ Uria längst fram, där striden är som häftigast, och dra er sedan tillbaka från honom, så att han blir ihjälslagen.« Under belägringen av staden skickade då Joab Uria till den plats där han visste att de tappreste männen fanns. Och männen i staden gjorde ett utfall och gav sig i strid med Joab, och flera av folket, av Davids tjänare, föll. Också hetiten Uria dödades.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–7, 10–11 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Så befinns du rättfärdig i dina ord
och rättvis i dina domar.
Se, i synd är jag född,
och i synd har min moder avlat mig. R.
Låt mig känna fröjd och glädje,
låt de ben som du har krossat få fröjda sig.
Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina skulder. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Mark 4:26-34

Jesus sade: »Med Guds rike är det som när en man har fått utsädet i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden gror och växer, han vet inte hur. Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet. Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.«

Och han sade: »Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild? Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det, men när det har såtts, skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.« Med många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, så långt de nu kunde fatta det. Han talade bara i liknelser till dem, men när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt.

LÖRDAG DEN 1 FEBRUARI

Läsning

2 Sam 12:1-7a, 10-17

Herren sände Natan till David. När han kom in till honom, sade han till honom: »Två män bodde i samma stad. Den ene var rik och den andre fattig. Den rike hade får och

fäkreatur i stor mängd. Men den fattige hade inte mer än ett enda litet lamm, som han hade köpt. Han födde upp det, och det växte upp hos honom och hans söner, tillsammans med dem: det åt av hans brödstycke och drack ur hans bägare och låg i hans famn och var för honom som en dotter. Så kom en vägfarande till den rike mannen. Då nådes han inte ta av sina får och fäkreatur för att tillaga åt den resande som hade kommit till honom, utan han tog den fattige mannens lamm och tillagade det åt mannen som hade kommit till honom.«

Då upptändes Davids vrede våldsamt mot den mannen, och han sade till Natan: »Så sant Herren lever: dödens barn är den man som har gjort detta. Och lammet skall han ersätta fyradubbelt, därför att han gjorde sådant och eftersom han var så obarmhärtig.«

Men Natan sade till David: »Du är den mannen. Så skall svärdet inte heller vika från ditt hus till evig tid, därför att du har föraktat mig och tagit hetiten Urias maka till hustru. Så säger Herren: Se, jag skall låta olyckor komma över dig från ditt eget hus, och jag skall ta dina hustrur inför dina ögon och ge dem åt en annan, och han skall ligga hos dina hustrur mitt på ljusa dagen. Ty nog har du gjort sådant i hemlighet, men jag vill låta detta ske inför hela Israel och det på ljusa dagen.« Då sade David till Natan: »Jag har syndat mot Herren.« Natan sade till David: »Så har också Herren förlåtit dig din synd. Du skall inte dö. Men eftersom du genom denna gärning har kommit Herrens fiender att förakta honom, skall också den son som har blivit född åt dig döden dö.« Sedan gick Natan hem igen.

Herren slog barnet som Urias hustru hade fött åt David, han slog det, så att det blev dödssjukt. Då sökte David Gud för gossens skull. Och David fastade, och när han kom hem, låg han på bara marken över natten. Då stod de äldste i hans hus upp och gick till honom för att förmå honom att stiga upp från marken. Men han ville inte, och han åt inte heller något med dem.

Responsoriepsalm

Ps 51:12-17 (R. 12a)

R. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Mark 4:35–41

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Låt oss fara över till andra sidan.« De lämnade folket och tog honom med sig i båten som han satt i, och andra båtar följde med. Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas. Själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sade: »Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?« Han vaknade och hutade åt vinden och sade till sjön: »Tig! Håll tyst!« Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt. Och han sade till dem: »Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?« Då greps de av stor fruktan och sade till varandra: »Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder honom.«

SÖNDAGEN DEN 2 JANUARI

KYNDELSMÄSSODAGEN
HERRENS FRAMBÄRANDE I TEMPLET

Fest

Första läsningen

Mal 3:1–4

Så säger Herren Gud: Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot.

Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år.

Responsoriepsalm

Ps 24:7–10 (R. jfr 10bc)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 623**. När den läses används följande text:*

R. Herren Sebaot är ärans konung.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj er, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid. R.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj dem, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då denne ärans konung?
Det är Herren Sebaot, han är ärans konung. R.

Andra läsningen

Heb 2:14–18

Då nu barnen är av kött och blod, måste Guds son på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas.

Halleluja

Luk 2:32

V. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.

Evangelium

Luk 2:22–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22-32

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«